

[Mimi Jakobsen]

Det synes vi er en meget dårlig idé. Man kan godt have det synspunkt, at der er for mange unge mennesker, der går i gymnasiet, og at det måske slet ikke er dér, de burde have deres uddannelse, og det kunne man så få nogle besparelser ud af, hvis man gjorde det på den måde – bortset fra, at de jo så skulle ind i et andet forløb, der også ville koste penge. Det er en diskussion, vi gerne vil tage, men vi vil ikke have en diskussion om, at de, der er i gymnasiet, skal betale for at være der og for deres ordbøger og sådan nogle ting. Det er simpelt hen ikke rimeligt, og det vil vi stemme imod.

På sundhedsområdet har vi jo været igennem mange drøftelser om mange forslag, der ikke er blevet til noget. Dem savner vi ikke, skulle jeg hilse og sige, og man behøver såmænd heller ikke for vores skyld at finde dem frem til næste år.

Nogle af dem har vi jo set et par år i træk, og det synes vi ikke gjorde dem mere charmerende. Men vi vil gerne kvittere for, at der faktisk er trukket mange efter vores opfattelse ubehagelige brugerbetalingsforslag på sundhedsområdet ud. Det ser vi faktisk også som et signal fra regeringens side om, at man ikke ønsker en stor palaver eller dårlig stemning eller store, vilde armsving på det område. Vi kan godt stemme for, at man skal betale noget, hvis man har smidt sit sygesikringsbevis væk, for man må lære at passe på det.

På tandplejeområdet synes vi, at børnene har fået rettet tænder i årevis, så de er kommet til at se så kedsommelige ud. Og vi ved jo i øvrigt godt, at huller har de ikke mange af. O.k., der er også tradition for, at man på tandlægeområdet betaler noget selv. Dér har vi ikke de store kvababelser.

Men vi har advaret regeringen imod at gå ind på lægeområdet, på alle de områder, der har med sygdomme at gøre, fordi man overskrider en ideologisk grænse, og vi ved godt, at hvis den er overskredet, så kører vi løs næste år med nye fikse ideer. Vi synes, det er glædeligt, at det er trukket ud, og det vil vi gerne kvittere for. Det, der er tilbage af de brugerbetaling, som jeg har nævnt, kan vi stemme for.

Justitsministeren har haft travlt, og nu har ministeren jo så fået aflyst en del af sine aktiviteter. Det begræder vi ikke. Vi synes, at det er umådelig klogt af justitsministeren at trække noget af det dér lorumlarum tilbage, for ærligt talt: Ét er afgifterne, hvad folk skulle af med,

det er ikke det alvorlige ved det. Noget andet er det helt alvorlige ved de afgifter. Det var – nu kan man gudskelov sige »var« – at det lige præcis var de emner, der gik ind i hele befolkningen, som hele befolkningen forbandt med finansloven for 1990.

Så var der såmænd ingen, som lagde mærke til ret meget andet end det hul i isen. Skulle man i stedet have lagt en afgift på hul i hovedet, så ville jeg anbefale det, for det havde i hvert fald givet større provenu. Det er lige præcis sådan noget, som enhver kan forstå, der ikke gider interessere sig alt for meget for politik, og vi var fuldstændig til grin. Er det virkelig det, I bruger jeres tid på derinde, spørger folk, og det har de jo egentlig ret i, og det burde vi overhovedet ikke.

Det, man kunne have anbefalet justitsministeren – nu er han her vist ikke lige i øjeblikket, men så kan det være, at der er nogle, der vil fortælle ham det – var selvfølgelig i stedet at sige: Jamen er det overhovedet meningsfyldt at have voksne, veluddannede mennesker i Justitsministeriet til at sidde og administrere tilladelser til nogle mennesker til at hugge hul i isen? Det fryser jo til om natten, hr. finansminister, og så skal man altså have en ny tilladelse næste morgen til at gå ud og åbne hullet igen. Hvad så? Er det ikke vanvittigt at have voksne mennesker til at sidde og administrere det?

Jeg synes, at man skulle tage fat dér og sige: Lad os så få afskaffet det pjat og pjank! Kunne man ikke forestille sig, at det danske samfund kunne leve, uden at der er nogen, der sidder og giver bevillinger til nogle, der skal stille et cykelstativ ud på fortovet? Jeg ved ikke, om den lille bagerforretning nede i Karise har en sådan bevilling. Jeg vil da gerne spørge den, men jeg håber, at den ikke har det, selvfølgelig uden at jeg skal opfordre til ulovligheder. Der er noget helt galt i, at vi har voksne, veluddannede mennesker til at sidde og administrere sådan noget pjat.

Jeg vil give regeringen det store råd: Gå i gang med at afbureaukratisere på det dér tåbelige område! Om ikke andet har de forslag i hvert fald sat fokus på, at der stadig væk er noget at gøre for nogle raske afbureaukratiseringsfolk i regeringen. Det vil vi gerne anbefale at gå videre med. Det er til gengæld en god sag.

Så er der stadig væk noget tilbage på Justitsministeriets område, eller også er det Inden-